

UNIVERZITET U BEOGRADU
FILOLOŠKI FAKULTET

IZVEŠTAJ O OCENI DOKTORSKE DISERTACIJE *Popularna muzika kao okvir savremene irske i britanske proze*, kandidata SAŠE VEKIĆA

1. PODACI O KOMISIJI

1. Datum i organ koji je imenovao komisiju:

23. decembar 2015. godine, Nastavno-naučno veće Filološkog fakulteta u Beogradu

SASTAV KOMISIJE

1. dr Zoran Paunović, redovni profesor za užu naučnu oblast Engleska i američka književnost (2006), Filološki fakultet u Beogradu;
2. dr Aleksandra Jovanović, vanredni profesor za užu naučnu oblast Engleska i američka književnost (2012), Filološki fakultet u Beogradu;
3. dr Bojana Vujin, docent za užu naučnu oblast Engleska i američka književnost (2015), Filozofski fakultet u Novom Sadu.

2. PODACI O KANDIDATU

1) Ime, ime jednog roditelja, prezime

Saša (Zoran) Vekić

2) Datum rođenja, opština, republika

20. 10. 1969, Paraćin, Srbija

3) Datum odbrane, mesto, i naziv magistarske teze

(kandidat je doktorske studije upisao bez odbranjene magistarske teze, na osnovu visokog proseka s redovnih studija)

3. NASLOV DOKTORSKE DISERTACIJE

Popularna muzika kao okvir savremene irske i britanske proze

4. PREGLED DOKTORSKE DISERTACIJE

Doktorska disertacija *Popularna muzika kao okvir savremene irske i britanske proze*, kandidata Saše Vekića, obuhvata 218 kucanih strana. Podeljena je na pet obimnih poglavlja: 1. Uvod (str. 1-66); 2. . Muzička industrija, „novi momak”, kultura obožavalaca — politički i kulturni ambijent u Velikoj Britaniji devedesetih godina (67-114); 3. Autobiografije i memoari u popularnoj muzici — identitet i druga generacija irskih muzičara u Velikoj Britaniji (115-152); 4. Rodi Dojl: popularna muzika i novi irski profili (153-177); 5. Koda — popularna muzika i savremena irska i britanska proza: novi kulturni prostori, dalja istraživanja (178-196); 6. Literatura (197-218). Poglavlja su sistematično podeljena na veliki broj potpoglavlja, čime je struktura rada dodatno učvršćena, a čitanje ovog naučnog dela značajno olakšano.

5. VREDNOVANJE POJEDINIH DELOVA DOKTORSKE DISERTACIJE

Promišljeno i iscrpno, s uočljivim entuzijazmom i čvrstom naučnom utemeljenošću, doktorska disertacija Saše Vekića sagledava savremenu irsku i britansku književnost iz sasvim osobene perspektive, koja se u ovom radu pokazala kao izuzetno podsticajna i plodotvorna. Na početku

uvodnog dela, kandidat podseća na činjenicu da premda je u drugoj polovini dvadesetog kao i u poslednjih nekoliko godina dvadeset prvog veka bilo mnogo pisaca koji su u popularnoj muzici tražili kulturne reference i pomoću nje kreirali nove intertekstualne strukture, većeg broja analitičkih radova koji su se bavili ovim odnosom nije bilo. Različiti žanrovi popularne muzike koji su se razvijali tokom poslednjih nekoliko decenija — posebno kao postmoderne umetničke forme — umnogome su uticali na teme, stil i gledišta određenog broja savremenih pisaca.

Popularna muzika je u ovoj disertaciji – delom i kroz polemičku raspravu s istaknutim teoretičarima kakvi su Džon Fisk, Sajmon Frit ili Dejvid Hezmodhalš – predmet značajnog dela istraživanja kao okvir i narativni element u proznim delima, te kao deo šireg, stalno promenljivog prostora popularne kulture (koja ima izrazito raznolike profile i izrazito fluidni karakter) može predstavljati ne samo refleksiju velikog dela postojećih karakteristika društvenog vremena, kulturnih praksi, umetničkih modela, već, što je, možda, značajnije istaći, i način traženja, otkrivanja, definisanja ili tumačenja ličnih, grupnih, kulturnih identiteta.

Najvažniji, i najopsežniji deo disertacije, donosi čitav niz uspešno ostvarenih i izloženih tumačenja, zapažanja i saznanja, koja pomažu boljem razumevanju izabranih proznih dela i njihovog konteksta, kao i popularne muzike koja je bitan deo njihove građe, u pričama u kojima je predstavljena priroda ličnih, društvenih i (multi)kulturnih promena u urbanom okruženju — koje je, kao takvo, umnogome uticalo na pisce i način na koji su se bavili određenim temama u svojim delima — uz teorijski pristup koji svoje polazište ima ne samo u potrebnim književnim ispitivanjima i postulatima, pre svega, u postmodernističkom okviru, već i u teoretskim razmatranjima popularne kulture, odnosno, u velikoj meri — kao značajnom delu analitičkog pristupa u ovoj disertaciji — suštinskim aspektima savremene kulturološke teorije popularne muzike; jedan od uspešno ostvarenih ciljeva ove disertacije ogledao se u težnji da određena zapažanja, stanovišta, pretpostavke ili teorijske osnove, čine moguća polazišta za dalja ispitivanja ove oblasti, koja postaje sve šira i kompleksnija. Ispitivanje odnosa između popularne muzike i pojedinih dela irske i britanske proze u drugoj polovini dvadesetog i početkom dvadeset prvog veka, bio je ovde glavni istraživački cilj, s početnom tačkom u hipotezi o postojanju njihove tematske i kontekstualne povezanosti. Na tim temeljima, disertacija je pružila novi uvid u način na koji su kulture popularne muzike, njena industrija, mitologija, istorija ili identiteti, predstavljeni i konstruisani u irskoj i britanskoj prozi, interdisciplinarnim, kulturološkim ispitivanjem konteksta u kome su se pojedini žanrovi popularne muzike razvijali, odnosno,

perioda i prostora, na koje se odnose ili u kome su nastala prozna dela koja su predmet analize. Iako su istraživanja i akademsko pisanje o popularnoj muzici koja se razvijala posle Drugog svetskog rata započeti još šezdesetih godina prošloga veka, a sada postoje naučni časopisi koji se već dugi niz godina bave ovom temom, o odnosu i različitim vrstama veza između popularne muzike i proznih dela — naravno, ovde je reč o savremenoj irskoj i britanskoj prozi i angloameričkoj popularnoj muzici — nije napisan veliki broj istraživačkih radova, i zbog toga su rezultati analiza ostvarenih u ovoj disertaciji još značajniji, zbog toga što pružaju saznanja koja doprinose ne samo nauci o književnosti, već i širem okviru polja studija kulture, odnosno, studija (savremene) popularne muzike. Ispitivanje novih značenja i kulturoloških uticaja (u različitim i novim kontekstima) koja ima popularna muzika, koja je okvir izabranih prozna dela, takođe je veoma značajno, posebno ako se uzme u obzir i vremenska, odnosno, istorijska distanca u odnosu na periode kada su se pojedini žanrovi popularne muzike pojavili.

Još jedan od ciljeva ovog istraživanja, čiji je pristup kontekstualan, dijalektički, diskurzivan, ogledao se u pronalaženju odgovora na neka još uvek aktuelna pitanja koja se odnose na popularnu muziku kao kulturnu formu i referentno polje irske i britanske proze; kako pojedine muzičke forme i njihov kulturni kontekst postaju deo strukture narativa?; na koji način je popularna muzika u tekstu istorijska i kulturna referenca?; kakvu ulogu imaju muzičke aluzije u književnom tekstu ali i književne reference u tekstu popularne muzike, odnosno, pesme, i na koji način njihova povezanost utiče na recepciju dela (proznog i muzičkog)?; kakva je uloga konstruisanja i rekontekstualizacije savremenih mitova u popularnoj muzici, u sociokulturnom miljeu i u okviru proznog teksta? Pored određenja (važnosti) mesta popularne muzike kako u književnom kontekstu o kome je reč, tako i u sociokulturnom miljeu, rad na ovoj disertaciji težio je redefinisanju mesta popularne kulture, odnosno, popularne muzike, u odnosu na mnoga ustaljena (konzervativna) tumačenja i vrednovanja kulturne hijerarhije, posebno ako se uzme u obzir činjenica da se terminom kakav je popularna muzika obuhvata veoma veliko, heterogeno polje kreativnosti, a određene binarne podele u ovom kontekstu su neprecizne, često pogrešne, i bez adekvatne analize novih (alternativnih) kreativnih procesa i adekvatnih tumačenja novih značenja. Nesumnjivo, popularna muzika (kao i njene (sup)kulture) može biti veoma značajna u razumevanju svakodnevnog životnog iskustva i narativizaciji određenog (postmodernog) vremena i prostora; ona je, ističe autor disertacije, i jedna od primarnih narativnih formi u

savremenoj popularnoj kulturi. Njena veoma važna uloga je u narativizaciji mesta ili prostora, ali pored ove njene karakteristike kandidat ističe i postojanje narativnosti u njoj samoj.

Doktorska disertacija Saše Vekića, u velikoj meri, kontekstualizuje probleme, fenomene i iskustva, o kojima se govori u izabranim delima čije (zajedničke) teme su, ovde, predmet istraživanja, tekstualno i konceptualno u okviru specifičnih istorijskih i kulturnih uslova. Integrisanje popularne muzike u prozni tekst važnije je za istoriju romana no što se obično misli: kandidat kritički argumentovano ukazuje na činjenicu da tradicionalne studije muzike i književnosti (najvećim delom usmerene na književnost, operu i klasičnu muziku devetnaestog i prvih decenija dvadesetog veka) očekivano nisu imale ništa da kažu u suočavanju s dolaskom rokenrol kulture i njenim odbacivanjem kanona „visoke” umetnosti; popularna muzika je istraživala i osvetljavala one strane društva koje nisu često privlačile pažnju „ozbiljne književnosti”, a kako je sve više pisaca brisalo razliku između umetnosti koja je označavana kao „visoka” i one koja je pripadala popularnoj kulturi, popularna muzika je postala vredno polje za istraživanje identiteta. Pedesetih godina prošloga veka, u periodu nastajanja sve kompleksnijeg supkulturnog prostora u Velikoj Britaniji, na koji su stilski i ideološki uticali različiti žanrovi popularne muzike, u vremenu kada je imigracija sa Kariba imala znatan uticaj na pojedine supkulturne grupe, a američka popularna kultura privlačila sve veću pažnju, pitanje ličnog i kolektivnog identiteta u takvom miljeu zaokuplja pažnju Kolina Mekinesa u romanu *Apsolutni početnici (Absolute Beginners)* (1959) u kome su moderni džez, začeci mod kulture, tedi bojs, tinejdžeri kao supkultura, rasna netrpeljivost, neke od glavnih tema. Ovaj roman je svojevrsna društvena kritika koja može biti podsticajna ili aktuelna i u sadašnjem trenutku ako se uzmu u obzir izazovi neprestanih, često burnih, društvenih i kulturnih promena.

Subverzivni, odnosno revolucionarni duh popularne muzike biće posebno izražen tokom šezdesetih godina dvadesetog veka, kada je stvoren ambijent u kome su buntovnost, eksperimentisanja, nove ideje i pojave, pružale slobodu (ili bar njen privid) u promenama i odabiru životnih stilova i drugačijeg identiteta. Takođe, sloboda izražavanja, individualizam, bunt, politički protest koji je u toj dekadi dobio subverzivne karakteristike i aspiracije, te popularna muzika kao sve kompleksnija zvučna i umetnička paleta i sredstvo komunikacije, ključni su aspekti i glavne vrednosti miljea koji je nastajao iz tadašnje rok kulture u često turbulentnim društvenim okolnostima. Iako je izazov establišmentu i njegovim dominantnim

vrednostima bio jedan od najvažnijih aspekata popularne muzike u toj deceniji, do 1965. godine „izvođači poput Beatlesa, Beach Boysa i Boba Dilana dobijali [su] znatnu podršku „establišmenta”, i upravo je to kontekst — koji bi mogao podrazumevati i jednu od važnih uloga koju popularna muzika može imati u procesu društvenih i ličnih transformacija — kome pripadaju i Bob Dilan, Džimi Hendriks, Sid Beret, Pink Floyd, Traffic, Faces, Soft Machine, The Who, King Krimson, The Velvet Underground, The Cream, The Byrds, The Doors, The Clash, The Rolling Stones, ili The Beatles, a koje Hanif Kurejši spominje svom u romanu *Buda iz predgrađa* (*The Buddha of Suburbia*) (1990). U ovom romanu, pored grupa iz sedamdesetih i šezdesetih godina, pojava pankaa kao novog muzičkog žanra i, pre svega, supkulture i pokreta, bitan je deo istorijskog konteksta; vreme njegovog nastanka kao i događaje koji su usledili, Kurejši koristi u romanu kako bi ukazao na promenu (društvenog) prostora i postojanje mogućnosti transformacije identiteta junaka. Mnogostruki identiteti, multikulturalnost, višeslojnost kosmopolitskog urbanog prostora Londona i njegove specifične društvene karakteristike, teme su koje Hanif Kurejši istražuje ne samo u romanu *Buda iz predgrađa* već i u romanu *Crni album* (*The Black Album*) (1995). Takođe, Kurejši suprotstavlja anksioznost restriktivnih političkih i ideoloških gledišta, društvene (binarne) podele ili kulturnu hermetičnost s jednim od najvažnijih identiteta Londona koji čini široka sfera popularne kulture.

Teme koje su sve češće u poslednjih nekoliko decenija u britanskoj i irskoj prozi a odnose se na pitanja i diskusije o identitetu i društvenim stratifikacijama, zatim o emigraciji, različitim ličnim iskustvima u određenom društvenom ambijentu i njihovim tumačenjima, prisutne su i u muzičkim autobiografijama i memoarima. U svojoj autobiografiji *Roten: zabranjeno za Irce, crnce i pse* (*Rotten: no Irish, no Blacks, no dogs*) (1994) Džon Lajdon (poznatiji po svom pseudonimu Džoni Roten) iznosi zapažanja i mišljenja koja se odnose na individualnost, kulturu i klasnu strukturu u Velikoj Britaniji, koja još uvek mogu biti aktuelna i, između ostalog, vredna kao polazna osnova za istraživanje društvenih okolnosti krajem sedamdesetih godina i pankaa kao supkulture, koja, još uvek, ima uticaja na različite muzičke, odnosno, kulturne forme. Opis iskustva druge generacije Iraca u Velikoj Britaniji, kao jedna od glavnih tema, nalazi se i u autobiografiji Stivena Patrika Morisija, kao i u memoarima Džejmisa Fernlija *Evo svakoga* (*Here Comes Everybody*) (2012) (obuhvata period osamdesetih godina). Kako sam Fernli naglašava, da bi predstavio ličnosti i događaje tokom dvanaestogodišnjeg perioda (u kome je rekonstruisan i ambijent tadašnjeg Londona), koristio je „sredstva i senzibilitet pisca romana.”

Tokom osamdesetih godina mnogi irski muzičari postižu uspeh i izvan Republike Irske — devedesetih godina taj uspeh biće još veći i značajniji — sa veoma eklektičnim interesovanjima u svom stvaralaštvu, a posebno mesto su dobili i U2, čiji irski identitet, između ostalog, u percepciji publike u globalnom prostoru, postaje prepoznatljiv. Uzevši u obzir ove činjenice, izbor Rodija Dojla da u romanu *The Commitments* definiše identitet protagonista istoimene grupe muzičara i njihovog menadžera, pre svega, američkom soul muzikom i njenim kontekstom, postaje zanimljiv i provokativan u odnosu na karakteristike tadašnjeg irskog miljea, odnosno, ambijent Dablina. Roman je objavljen 1987. godine kada Republika Irska, već nekoliko godina unazad, ima izuzetno veliku stopu nezaposlenosti i iseljavanja. Izborom soula iz, uglavnom, šezdesetih godina, za muzički identitet Commitmentsa, napravljen je iskorak u odnosu na očekivanu ili stereotipnu predstavu o tome da jedino najpoznatija imena u irskoj pop i rok muzici ili, s druge strane, irski tradicionalni, mogu predstavljati (karakteristične) elemente irskog profila, odnosno, identiteta, posebno u kontekstu vremena krajem osamdesetih godina prošloga veka.

Tokom devedesetih godina, u Velikoj Britaniji, britpop dobija dominantno mesto na muzičkoj sceni, ali i značajnu ulogu u političkim događajima, posebno u kontekstu dolaska Laburista na vlast 1997. godine; ova politička partija bila je usredsređena i na neke glavne aspekte popularne kulture kako bi stvorila, kako je njeno rukovodstvo smatralo, novu sliku vlasti, ali i Velike Britanije. Uspeh britpopa, nagnao je nekoliko najvećih diskografskih kuća — koje su kupovinom manjih ili nezavisnih kuća postale dominantne u muzičkom poslu — da započnu čitav industrijski proces pronalaženja grupa sličnog ili identičnog vizuelnog i muzičkog izraza. Roman *Ubij svoje prijatelje (Kill Your Friends)* Džona Nivena, objavljen 2009. godine, satira je koja se odnosi upravo na ovaj period u Velikoj Britaniji i tadašnju muzičku industriju. Radnja je smeštena u 1997. godinu, koja po mnogo čemu predstavlja prelomni trenutak kako na političkoj i društvenoj sceni tako i u britpop diskursu. Kroz opis mehanizama koji pokreću jednu diskografsku kuću u tom trenutku i gotovo dijabolični profil jednog njenog rukovodioca, Niven daje oštru kritiku — koja može imati univerzalni karakter i biti usmerena na negativne strane muzičke industrije i u nekoliko drugih perioda njenog razvoja — u priči koja predstavlja muziku i, uopšte, kulturu, tek kao robu u ubrzanom procesu ostvarivanja sve većeg profita, kontrolisanja kako kreativnosti i integriteta autora tako i naklonosti, navika i senzibiliteta publike, kroz čitav niz sistemskih manipulacija kulture okrenute ekstremnom konzumerizmu. U analizi ovog romana, kandidat plodotvorno primenjuje pojedine stavove Adornove teorije o popularnoj muzici — pre svega, one

koji se odnose na manipulaciju i društvenu pasivnost koju, po Adornu, popularna muzika prouzrokuje — iako se Adornova teorija, kako i mnogi teoretičari savremene popularne muzike ističu, ne može često i adekvatno primeniti ili odnositi na mnogobrojne društvene aspekte, kulturne kontekste, višeznačnost i heterogenost (kao glavno obeležje), savremene popularne muzike.

Kroz profil kolekcionara ploča, odnosno, vlasnika male, nezavisne prodavnice ploča, u svojevrsnom Bildungsromanu *High Fidelity* (1995), Nik Hornbi predstavlja popularnu muziku kao integralni deo ličnog iskustva i određenih društvenih percepcija i odnosa kroz, pored ostalog, kreiranje novih značenja ili rekontekstualizaciju starih, u jednom osobenom književnom ispitivanju kulture obožavalaca, koja bi mogla predstavljati antitezu svetu muzičke industrije u Nivenovom romanu. Popularna muzika u ovom romanu čini strukturu značenja i vrednosni sistem, koji je neophodan za definisanje ličnog identiteta, tumačenje svakodnevnice, stvaranje alternativne realnosti i razmatranje kompleksnih pitanja emocija. Raznovrsnost muzičkih žanrova (od pedesetih do devedesetih godina) i izvođača koji im pripadaju — o kojima glavni junak romana govori u sasvim različitim okolnostima — ili koji se nalaze na njegovim listama koje gotovo opsesivno kreira ukazuju ne samo na strast protagoniste prema muzici već i na osobenost jezika, izraza i ličnih simbola kojima se služi u komunikaciji. Posebna pažnja u završnim razmatranjima posvećena je romanu *Psychoraag* (2004), Suhajla Sadija; koristeći, umnogome, formu rage (rāga ili rāg) u konstruisanju svog romana, Sadi se bavi temama koje imaju važno mesto i u gotovo svim romanima koji su predmet analize u ovoj disertaciji: multikulturalni i supkulturni milje, identitet, prostor, vreme i popularna muzika.

Izbor proznih tekstova koji čine primarni korpus ove doktorske disertacije, napravljen je promišljeno i razložno, tako da je stvorena koherentna celina, u kojoj su istaknute primarne zajedničke karakteristike i veze ovih dela, u njihovim kulturnim i društvenim kontekstima, u različitim periodima u kojima su nastala (a koji, opet, imaju neke zajedničke elemente). U završnom delu, pored osnovnih zaključaka i glavnih zapažanja, kandidat iznosi i predloge o daljem istraživanju u ovoj oblasti, ali ne samo u britanskom ili irskom okviru.

6. SPISAK NAUČNIH RADOVA

- „Multikulturno okruženje u savremenoj Republici Irskoj: promene i (novi) kulturni identiteti”, *Filološka istraživanja danas, Tom 6 (Philological Research Today Vol.VI): Kultura, Civilizacija, Filologija (Culture, Civilization, Philology)* (ur. Ljiljana Marković i Aleksandra Vraneš), 2014, 173-192, Beograd: Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu.
- “Popular Music and Cultural Identity in Contemporary Britain”, *The Understanding Britain Reader 1* (ed. Phillip Drummond), (2013), 13-20, London: The London Symposium and Academic Conferences Ltd. e-book.
- “Michael Muhammad Knight’s *Taqwacores*: Fiction Versus Reality in a Subculture's Popular Music”, in *Words and Music* (eds. Victor Kennedy and Michelle Gadpaille), (2013), 127-142, Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.
- “The Identity of the Witches in William Shakespeare’s *Macbeth*”, International Conference to Mark the 80th Anniversary of the English Department, Faculty of Philology, University of Belgrade “English Language and Literature Studies: Image, Identity, Reality, ELLSIIR, Proceedings”, Volume II, Belgrade, 2011, pp. 99-111.
- „Stvarnost, promene i otkrivanje novih irskih identiteta: *Pegavi ljudi* Hjuga Hamiltona i *The Deportees (Prognani)* Rodija Dojla”, *Zbornik radova: Jezik, književnost, promene: književna istraživanja*, 2010, 271-281, Niš: Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu.
- „Nove mape Londona: Fluidnost i metamorfoze identiteta u romanima *Brik Lejn* Monike Ali i *Londonstanac* Gautama Malkanija”, *Zbornik radova: Jezik, književnost, identitet*, 2009, 107-118, Niš: Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu.
- “Višestruki slojevi identiteta u romanu Gautama Malkanija, *Londonstanac*”, *Philologia*, Broj 6, 2008, 173-184.

7. ZAKLJUČCI ODNOSNO REZULTATI ISTRAŽIVANJA

U radu na disertaciji *Popularna muzika kao okvir savremene irske i britanske proze*, kandidat Saša Vekić primenio je interdisciplinarna kulturološka ispitivanja, deskripciju, komparaciju, intertekstualnu analizu i kontekstualizaciju sa društvenim, kulturnim i istorijskim parametrima uz

upotrebu hronološko-žanrovskog principa. Prozna dela koja su u ovom radu odabrana kao predmet glavne analize prikazuju složenu kulturnu stvarnost, višestrukost i promenljivost kao suštinski važne kategorije koje definišu identitete u društvenim okolnostima čije su glavne karakteristike transformacija i tranzicija; njihove zajedničke teme, koje su u fokusu doktorske disertacije Saše Vekića, odnose se upravo na česta pitanja identiteta i kulturnog miljea, kao i na pojedine društvene karakteristike velikog urbanog prostora, klasnu ili nacionalnu pripadnost, aktuelni politički ambijent; istražene su veze angloameričke popularne muzike i irske i britanske proze na primerima tekstova koji preispituju kulturne norme, tumače različite, nove, savremene identitete u konstantno promenljivom urbanom okruženju, koje na intrigantan i upečatljiv način otkriva mnoge strane postojećeg, višedimenzionalnog, kulturnog prostora. Angloamerička popularna muzika umnogome je uticala na gledišta i stil pisanja određenog broja savremenih britanskih i irskih pisaca. Ispitivanje odnosa između angloameričke popularne muzike i pojedinih dela britanske i irske proze, u drugoj polovini dvadesetog i početkom dvadeset prvog veka, uspešno je ostvaren glavni istraživački cilj u ovoj disertaciji, koja pruža novi uvid u načine na koje su kulture popularne muzike, njena industrija, istorija, značenja i identiteti, predstavljeni i konstruisani u irskoj i britanskoj prozi, interdisciplinarnim, analitičkim, dijalektičnim, diskurzivnim, odnosno, kulturološkim metodama ispitivanja konteksta u kome su se pojedini žanrovi popularne muzike razvijali i u kome su određena dela nastala. U romanima i autobiografijama, koje su u ovoj disertaciji predmet analize, predstavljena je priroda ličnih, društvenih, političkih i kulturnih promena u urbanom okruženju, koje je umnogome uticalo na pisce i njihov pristup kreiranju naracije. U disertaciji *Popularna muzika kao okvir savremene irske i britanske proze* ponuđena su tumačenja i odgovori koji mogu pomoći u boljem razumevanju izabranih proznih dela i njihovog konteksta, kao i savremene angloameričke popularne muzike koja je bitan deo njihove građe.

8. OCENA NAČINA PRIKAZA REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Promišljenim i teorijski čvrsto utemeljenim književno-kulturološkim iščitavanjem romana odabranih po čvrstim i jasnim kriterijumima, kandidat je došao do čitavog niza istinski inovativnih uvida i zaključaka. Te je zaključke u svojoj doktorskoj disertaciji izložio preglednim

i jasnim naučnim stilom, koji čitaocu nesumnjivo olakšava snalaženje u složenoj problematici ovog naučnog rada.

9. PREDLOG

Na osnovu svega izloženog, smatramo da je Saša Vekić obradom teme pod naslovom *Popularna muzika kao okvir savremene irske i britanske proze* sačinio vredno i originalno naučno delo, od nesumnjivog značaja kako za anglistiku, tako i za studije. Zbog toga predlažemo Nastavno-naučnom veću Filološkog fakulteta da ovu doktorsku disertaciju prihvati, a kandidatu odobri pristup usmenoj odbrani rada.

U Beogradu, 3. februara 2016. godine

dr Zoran Paunović, red. prof.

dr Aleksandra Jovanović, van. prof.

dr Bojana Vujin, docent

